

РОТАРИ®

ИЗЛИЗА ВСЕКИ МЕСЕЦ БЕЗ ЯНУАРИ И АВГУСТ

Бр. 2, септември 2007 г., № 113

В БЪЛГАРИЯ

МИРЪТ Е ВЪЗМОЖЕН

Президентът на Ротари Уилф Уилкинсън
отпраща апел към света с камбаната в НИМ

Group 4 Securicor

Г4С Секюрити Сървисиз България АД

www.g4s.bg

тел.: 02 91 944

Г4С Секюрити Сървисиз България АД е дъщерно дружество на международната компания **Group 4 Securicor**, водеща в предлагането на решения за сигурност в световен мащаб. Към настоящия момент компанията е:

- Водещ доставчик на решения за сигурност на територията на страната;
- Лидер в превоза и обработка на пари и ценни пратки;
- Сертифицирана по международния стандарт за качество **ISO 9001:2000**;
- Първата компания в България, получила изключително престижния сертификат за информационна сигурност **ISO 27001:2005**.

Г4С Секюрити Сървисиз България АД работи в следните основни сектори:

■ Физическа охрана

- На обекти
- На лица
- Консултантски услуги по търговска сигурност и управление на риска
- Обучение по търговска сигурност на персонал

■ Превоз и обработка на пари и ценни пратки

- Превоз на пари и ценни пратки
- Обработка и съхранение на пари и ценни пратки
- АТМ мениджмънт
- Предоставяне на трезори

■ Охрана с технически средства за сигурност

- IAS – Алармени системи
- CCTV / RCCTV – Системи за видеонаблюдение
- Access control – Системи за контрол на достъпа
- Personal Security Systems – Персонални системи за сигурност
- GPS – Системи за локализиране на подвижни обекти
- Fire Alarm Systems – Пожароизвестителни системи

РОТАРИ ФОРУМ ЗА МИР И РАЗБИРАТЕЛСТВО СРЕД СЪКРОВИЩАТА НА НАЦИОНАЛНИЯ ИСТОРИЧЕСКИ МУЗЕЙ В БОЯНА

Многовековните културно-исторически наслоявания правят Балканите взривоопасен район, богат на конфликти от религиозен и етнически характер.

Тук, на Балканите, 130 милиона души, представители на различни религии и на над 20 етноса, съжителстват на територия, по-малка от 1/50 от сушата на земята. Не е случайно, че Президентската конференция на Ротари Интернешънъл се проведе в това светилище на историческата памет на нашия полуостров.

Президентската конференция на тема ПРИНОСЪТ НА РОТАРИ ЗА МИРА НА БАЛКАНИТЕ, проведена на 29 и 30 август, бе едно изключително събитие, чест за домакините ротарианци от Дистрикт 2482 България. На конференцията присъства лично президентът на РИ Уилфрид Уилкинсън, а организатор бе Йорсчелик Балкан, РИ директор. Форумът събра над 350 представители на 18 държави, които споделиха опит и виждания по приоритетния за Ротари проблем – мира и разбирателството по света. Основното послание на конференцията беше МИРЪТ Е ВЪЗМОЖЕН!

Високите гости бяха посрещнати с български рози

Пресконференцията в БТА

На 29 август организаторите на събитието - РИД Йорсчелик Балкан и ПДГ Акън Гьокай от Турция, председателят на организационния комитет

Калчо Хинов, ЕДГ Любен Атанасов и гувърнорът домакин Наско Начев дадоха пресконференция, на която изложиха целите и задачите на този форум, посветен на мира. В ранния следобед те посрещнаха на летище София президента на Ротари Интернешънъл Уилфрид Уилкинсън и съпругата му Джоан.

Вечерта в ресторант „Воденицата“ лично президентът на РИ връчи отличията на новите носители на Пол Харис Фелоу от Дистрикт 2482 България. Имената им четете на с. 19.

На 30 август официалните лектори на конференцията поднесоха вижданията си за приноса на Ротари за мир. Подробности на с. 11.

Предмети от Рогозенското златно съкровище в НИМ

СЪДЪРЖАНИЕ/CONTENTS

РОТАРИ В БЪЛГАРИЯ

Предварително регионално списание
на Ротари Интернешънъл
ISSN 1310-750X

Издател: Агенция "Бизнес"
Отговорен редактор:
г-р Наталия Христова

РЕДАКЦИОННА КОЛЕГИЯ

Наско Начев, ДГ
Калчо Хинов, ПДГ
Любен Атанасов, ДГЕ
Пламен Минева, ДГН
Симеон Кондов, КАДГ
Атанас Сиреков, КРИИ

Цвятко Кадийски, Ротари историк
Велимир Балтезаревич, Сърбия
Преводач: Милена Добрева
Секретар: Петя Стоянова
Коректор: Димитрина Вакрилова

Address:

ROTARY IN BULGARIA

1, Gladston Str.,

Plovdiv 4000, Bulgaria

Tel. +359 32/622 396

Fax + 359 32/628 770

E-mail: spisanie@rotary.bg

Printed by:

тел. +359 2 930 77 77

Petar Kanev, RC of Sofia-Balkan

Послание на президента на Ротари Интернешънъл	5
Месечно писмо на гуверньора на Д-2482	6
На четири очи с първата жена в Борга на директорите на РИ	7
Президентска конференция София 2007 <i>Репортажи от събитието</i>	11
Новите носители на Пол Харис Фелоу	19
РК Велико Търново в помощ на пострадалите от Цар Калоян	20
Четвърти воден поход „Янтра 2007“	21
Ротари история: Чартиране на РК Ниш през 1937 г.	24
Да бъдем част от семейството на Ротари	26
Международен летен лагер на Ротаракт в Нови Сад	29
Културно-образователен студентски обмен в Арабския свят	30

Rotary International President's Message	5
District 2482 Governor's Monthly Message	6
One-on-one with Rotary's First Female Director-Elect	7
Presidential Conference Sofia 2007 – Reports	11
The New Awarded Paul Harris Fellow	19
RC Veliko Tarnovo helps injured from Tzar Caloyan	20
Fourth Cruise Yantra 2007	21
Rotary History: Charter Celebration of RC Nish 1937	24
Start Grooming Your Family for Rotary Today	26
International Summer RAC Camp Novi Sad 2007	29
Cultural Ambassadorial Scholarship to the United Arab Emirates	30

*Президентът на РИ Уилф Уилкинсън отправя
най-добри пожелания към читателите на списание
„Ротари в България“*

ВАЖНИ СЪБИТИЯ ДО КРАЯ НА 2007 г.

22-23 септември 2007	РК Плевен-Центрум, Дистрикт семинар за Фондация „Ротари“
12-14 октомври 2007	Атина, Зонален семинар за членството www.athens2470.gr
3- 4 ноември 2007	РК Вугин, Дистрикт семинар за членството

Официален сайт на Дистрикт 2482 - www.rotary.bg

Уважаеми приятели ротарианци,

Всички в Ротари знаем, че сме част от нещо голямо. Ротари е над религията, езиковите бариери и културните различия. Ротари е организация за мир, добра воля и приятелство. Нейната сила са един милион и двеста хиляди членове. Но за много ротарианци този факт убягва в клубното ежедневие.

Повечето ротарианци са активни на клубните сбирки, в общностните проекти и международната дейност благодарение на сътрудничеството с други клубове. Дори и да участват в международни проекти, не се налага да пътуват до далечни страни. Това е едно от предимствата на Ротари, защото квалифицирани доброволци са готови да помогнат в почти всяка точка на света.

За повечето от нас международният характер на Ротари изглежда нещо далечно и трудно за разбиране. Като нов член в Ротари клуб Трентън, Канада, бях много щастлив да съм част от организация с толкова дейности на местно равнище. Сигурно щях с години да се занимавам само с местни проекти, ако скоро след присъединяването ми към клуба не беше организиран международен конгрес в Торонто.

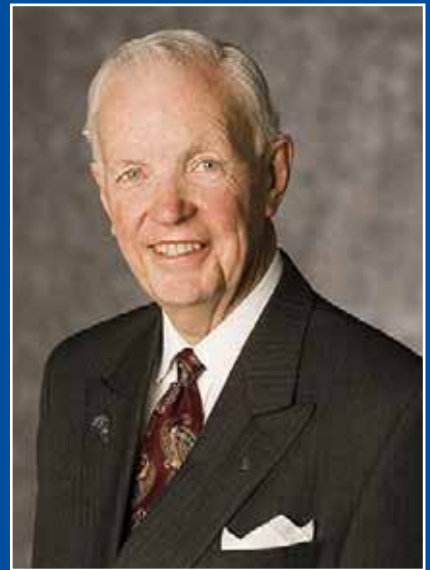
Този първи конгрес ми показва какво е Ротари. Разкри ми ротарианския свят далеч отвъд границите на моя клуб. Усетих международния характер на организацията и значимостта на структурата на Ротари клуба и дистрикта. За първи път разбрах част от каква организация съм, колко много неща трябва да свърша, с какво мога да допринеса и какво съм в състояние да постигна.

Когато отидеш на конгрес, започваш да гледаш на своя клуб като на част от огромна мрежа от 32 000 клуба в повече от двеста страни и географски области. Вдъхновен си от работата на всички клубове и се обогатяваш със знания и идеи, приложими в собствения ти клуб. Най-важното са личните контакти по време на конгреса. Приятелството свързва напред твоя клуб с останалите.

Конгресът на РИ през 2008 г. ще се проведе в Лос Анжелис – град с мултикултурен облик, напълно подходящ за случая. Всеки конгрес на РИ е уникален и заслужава да се посети. Ако сте били на един или няколко конгреса, не се нуждаете от убеждаване да се запишете отново. Лос Анжелис е известен като град на звездите и в него ще видите звездите на Ротари, холивудските звезди и блестящите звезди на небето над амфитеатъра в Холивуд.

Ако никога досега не сте били на конгрес, ви препоръчвам да се присъедините към нас с Джоан за няколко прекрасни дни на приятелство и вдъхновение. Вярвам, че това събитие ще промени живота ви, както промени нашия през 1964 г.

Уилфрид Уилкинсън, президент на РИ 2007-08

*Best Wishes
Rotary Bulgaria
Wilf Wilkinson
Aug 31st 2007*

Уважаеми приятели,

Пиша месечното си обръщение към вас часове след като приключи Президентската конференция за мир – най-големият форум в нашата Ротари история.

Човек трябва да присъства на такова събитие, за да усети международния характер на нашата организация, да почувства значимостта на усилията, които полагаме ние като доброволци в желанието си да променим живота на хората към по-добро.

Като гуверньор, домакин на тази конференция, искам да благодаря на организационния комитет, начело с неговия председател Калчо Хинов; на генералния секретар на конференцията Симеон Кондов; на всички, които отделиха през последните два месеца толкова време за подготовка на форума. Благодаря на нашите млади приятели от Ротаракт и Интеракт за въжновението и по-младежки свършената работа, с което придадоха друг оттенък на събитието.

Искам да поздравя най-напред всички, които на тържествената вечер, посветена на носителите на Пол Харис Фелоу, получиха отличията като неговии последователи и дарители на Фондацията. В тази забележителна вечер лично президентът на Ротари Интернешънъл Уилф Уилкинсън връчи отличието на 46 души, а значка със сапфир получиха 26 души.

Специален поздрав и за клубовете, които получиха своите чартърни харти на галавечерята: Балчик, Варна-Евксиноград, Гълбово, Пазарджик-Бесанара, Пловдив-Филипопол и София-Сити. През този месец ще бъдат тържествата на два от клубовете: на 8 септември – Варна-Евксиноград, и на 29 септември – Пловдив-Филипопол.

На конференцията, на която посвещаваме голяма част от броя, присъстваха около 80 представители от 18 страни и над 350 български ротарианци. Такова събитие ни дава увереност в нашите възможности като нов дистрикт и разбира се, ще анализираме и всички направени пропуски.

Продължават официалните ми визити в Ротари клубовете в страната. Моля ви да погледнете в сайта датите, когато ще посетя вашия клуб. Тези срещи трябва да се превърнат в клубни празници за местната ротарианска общност.

На 22-23 септември е насрочено провеждането на семинара на Фондация Ротари в Плевен. Главен акцент на този семинар ще бъде обучението по изготвяне на проекти и намиране на партньори за Мачинг грантове. Семинарът ще ви даде и идеи за планиране през ноември – Месеца на Фондация Ротари.

Напомням ви, че клубовете, които не са платили своите задължения за първото полугодие на ротарианската година, е наложително да го сторят. Същото се отнася и за месечните отчети за посещаемостта, които трябва да изпращате на секретаря на Дистрикта Ангел Ангелов.

Желая ползотворен и активен месец!

*Ваш в Ротари,
Наско Начев*

ПЪРВА СРЕД РАВНИ

ПРЕДСТАВЯМЕ ВИ

НА ЧЕТИРИ ОЧИ С ПЪРВАТА ЖЕНА, ДИРЕКТОР В РОТАРИ

През юли Катрин Ноаїе-Риво стана част от Борда на директорите на Ротари Интернешънъл. Освен че е способна парижанка, тя е първата и единствена досега жена в Борда на РИ. Представител е на франкофонската Зона 11 и е с мандат 2008-2010 г. По професия е лекар и е трето поколение ротарианка. Търси консенсус и сътрудничество. Признава, че новата ѝ длъжност съответства на разбирането ѝ за равенството между половете, но избягва да си прави реклама и не се определя като феминистка.

В това интервю с Бетина Козловски Ноаїе-Риво споделя, че гледа на себе си като на ротарианка и като такава разчита на стратегията, подпомогнала развитието ѝ досега – определяне на високи стандарти и тяхното постигане.

Какво е чувството да си първата жена елект директор?

Разбира се, не мога да отрека, че съм щастлива и горда, но искрено се нагрявам да не съм избрана заради пола, а заради способностите си. Човек трябва да бъде внимателен и да не се възползва от подобни неща. Преди всичко аз представлявам зона и желая да служа на Ротари. След избирането ми получих имейли от ротарианки с предложение за самостоятелен женски проект. Не се съгласих и изтъкнах необходимостта от общи ротариански проекти. Аз съм професионалист и желая да помагам на хората. В Ротари не поставям на преден план факта, че съм жена.

Какви ще са целите Ви като директор?

Да популяризирам идеалите на Ротари, да насърчавам оказването на помощ на нуждаещите се чрез дарения. Бедността винаги ще съществува, но ние можем да спомогнем за намаляването ѝ. Бедността е не само материална, а и интелектуална. Доказвам това мое твърдение и в професията си. Един от основните приоритети е борбата с неграмотността сред жените. Образованите жени са в състояние да планират броя на децата си и животът им да бъде различен. Жените вече имат влияние във всяка сфера.

Каква е стратегията Ви за постигане на тези цели?

Имам няколко стратегии и представи за това, какво да се направи. Ротарианците забравят същността на Ротари и това е голям проблем. Гледат на клубните сбирки като на срещи в игралната зала, трудно осъзнават значението на Фондация „Ротари“ и програмите, които ни помагат да постигнем повече. Вместо да реализираме малки проекти, можем да се съсредоточим върху по-мощни, като например „ПолиоПлюс“. Затова Ротари си сътрудничи с различни партньори. През 1985 г. имаше хиляда случаи на полиомиелит дневно, а сега те са сведени до две хиляди годишно. Брат ми също боледуваше от полиомиелит и съм чувствителна на тази тема. Трябва да доведем до край борбата с болестта, колкото и банално да звучи това. След това мо-

жем да се насочим към друга обща цел. Можем да работим по друг проект, но преди това трябва да се справим окончателно с полиомиелита.

Притеснява ли Ви оказването внимание?

Да, малко е притеснително. По-скоро бих желала да говоря за Ротари във Франция, за Зона 11, отколкото за това, че съм първата жена в Борда на директорите на РИ. Аз съм жена, но компетентността ми в сравнение с другите не е нито по-малка, нито по-голяма. Гордея се, че съм представител на женския пол. Все още мисля, че не бива да заставам в предните редици, но ми бе предоставена такава възможност. Видяхте как Сеголен Роаял спечели 46,9 процента от гласовете на изборите на президентските избори във Франция през май. Убедена съм, че моята роля е да лансирам участието на жените в управлението.

Какви аргументи представихте пред Вашия зонален номинационен комитет?

Споделих пред комитета, че искам да поддържам непреходните ротариански морални ценности – взаимното разбирателство и етика. Като ротарианци и професионалисти трябва да спазваме етичните стандарти и да използваме уменията си в помощ на нуждаещите се. Моята мотивация е да популяризирам франкофонията и френския език. Добре е да владеем английски, но трябва да говорим и да се гордеем с нашия собствен език.

Как убедихте комитета да Ви избере?

(Усмивва се.) Това е добър въпрос, но не зная отговора. Имам много приятели в Ротари и съм отдадена на организацията. Посетих много дистрикти и гуверньорите и членовете на номинационния комитет на Зона 11

Искате ли да сте в Борда на директорите на Ротари Интернешънъл?

Ето как стоят нещата.

Директорите на РИ се избират от различни географски региони и са отговорни за определянето на политиката и управлението на фондове за организацията.

Всеки директор има мандат от две години. Номини директорите се избират от номинационни комитети в тридесет и четирите зони на РИ на ротационен принцип. Всеки дистрикт избира представител в номинационния комитет. Членовете на комитета обикновено са издигнати в Ротари йерархията и служат като клубни президенти и дистрикт гуверньори, както и в различни международни комитети.

Номини директорът се избира по време на конгреса на РИ чрез гласуване на делегатите, избрани от клубовете. Повече информация и изключения от тези правила ще намерите в Процедурния наръчник.

ме познават. Три пъти представях президента на РИ. Като тренировъчен лидер на Международната асамблея обучих много Ротари офицери. Успях да се срещна с много хора, които, предполагам, са ме обсъждали. Жените в Ротари не остават незабелязани. Да си жена, има и предимства, и недостатъци. След избирането ми за директор на РИ някои иронично подхвърлиха, че „за да те изберат, трябва да носиш пола“. Това не е много любезно, но не можеш да забраниш на хората да коментират.

Какво е мястото на Ротари в живота Ви?

Преди всичко имам специален статут в моя Ротари клуб Париж, защото съм „родена“ в него. Негови членове бяха дядо ми и баща ми. Баща ми членува там в продължение на петдесет и две години. Когато бях на четиринадесет, той започна да ме води на Ротари мероприятия. През 1953 г. бяхме на кон-

греса на РИ в Париж. Тогава още държах татко за ръка. Винаги казвам, че „усетът за Ротари се формира в ранна възраст“.

Разкажете ни за кариерата Ви в Ротари.

Съпругът ми е член на РК Л'Ил-Адам-Бомон-Сюр-Оаз. През 1990-1991 г. дистрикт гувърнорът Франсоа Дювиар-Марсан каза на съпруга ми, че ще създаде клубове с представители и на двата пола, и желае в него да членуват изтъкнати жени. Тогава клубният президент, мой приятел, ме представи като потенциален член. Така през 1991 г. станях член на РК Париж-Ла Дефонс-Гранд Арк.

Според Вас Ротари изостава ли в обществен план в приемането на жени на лидерски позиции?

Мъжкят шовинизъм не е отминал. Все още живеем в свят с нагмоуцие на мъжете. Това се отнася и за обществото, и за моята професия. Спомням си как в медицинския институт бях жертва на полово дискриминация. За това бих желала да наложа определена етика. Ротари клубовете са като елитни крепости. Във Франция проблемът на Ротари е напредналата възраст на повечето от членовете. След петнадесет години ще бъде различно, защото към организацията се привличат все повече млади хора и жени.

Означава ли това, че според Вас жените в Ротари са подложени на мъжки шовинизъм?

Спомням си конгреса на РИ в Ница, Франция през 1995 г. Носех бяла лента, защото бях клубен елект президент. Хората ме спираха и се чудеха, че в Ротари има и жени, дори са клубни президенти. За тях това беше революция. Поведението се променя заедно с обществото. Баща ми е на деветдесет години и имаше строителна фирма, в която работеха само мъже. Искях да уча архитектура, а татко ме възпря. И той, и спонсорът ми бяха против приемането на жени в Ротари. Още по време на неговото членство аз се присъединих към Ротари и той не гласува против. Интересно е сега да съм сред

тези хора. Родителите ми много се гордееха с мен и присъстваха на приема, организиран от моя клуб на 7 февруари по повод номинирането ми.

Бихте ли описали своя професионален живот и ролята на Ротари в него?

Аз съм гинеколог на свободна практика и имам собствен кабинет. Причината за присъединяването ми към Ротари е възможността за срещи с професионалисти от други области. Един доктор не може да споделя лични проблеми с пациентите или служителите си. Единствените хора, на които може да се довери, са други професионалисти. Решението беше Ротари. Част от силните страни на Ротари е това, че обединява хора от различни сфери. Изведнъж човек осъзнава, че всички имат еднакви проблеми. Това е основното предимство на Ротари.

Как реагира клубът на съпруга Ви на Вашето номиниране?

В неговия клуб членуват двадесет и пет души. Няма толкова активна дейност по набиране на нови членове и участието на жени не е желателно. Трудно приех факта, че се присъединих към Ротари и се издигнах в йерархията. Сега се примирих, но все още е сложно. Хората трябва да приемат промяната. Внезапната поява на жена ротарианка в изцяло мъжки клуб предизвиква реакция на отбрана. Членовете започват да се чувстват непълноценни. Но ситуацията изглежда по друг начин, когато става въпрос за дъщерите им. Нашият клуб има 252 членове, от които 17 са жени. Това достатъчно ли е?

Какво ще правите след това интервю?

Ще вечерям. Съпругът ми отсъства, защото приема екип по Групов образователен обмен от Габон. Лидерът на екипа ще отседне у нас.

Можете ли да си представите да станете президент на РИ?

Изобщо. Но от друга страна, никога не съм предполагала, че ще стана директор на РИ. Така че, кой знае?

ГОДИНИ: 58; **СЪПРУГ:** Жан-Франсоа Риво, ротарианец, бивш морски офицер, банкер;
ДЕЦА: двама синове и една дъщеря;
ОБЩЕСТВЕНИ ДЛЪЖНОСТИ: общински съветник на Л'Ил-Адам;
ПРОФЕСИЯ: гинеколог на частна практика; гиектор на Център за защита на майката и детето от насилие;
ЧЛЕН НА РОТАРИ от 1991 г., РК в Париж;
ДЛЪЖНОСТИ В РОТАРИ: ДГ 1999-2000; тренировъчен лидер на Международната асамблея 2004-05; национален съветник на Постоянния фонд 2005-06; главен съветник по награждаването 2006-08;
ТАЙНА НА УСПЕХА: „Малко спя – по пет часа – и това ми дава сили. Когато съм заета, денят ми започва в 8 сутринта и завършва в 10 вечерта. И това не включва задълженията ми в Ротари. На ден приемам по 40 пациенти.“

Mercedes-Benz

ТЕДИМЕКС ООД

ЕТ "Братя Янкови"

Месокомбинат
Разград

млечни продукти
Дядо Либен

РОТАРИ ФОРУМ ЗА МИР И РАЗБИРАТЕЛСТВО НА БАЛКАНИТЕ

На 30 август бе същинската част на Президентска конференция. Председателят на Организационния комитет ПДГ Калчо Хинов откри форума.

Първи приветствие към ротарианците и гостите поднесе гистрикт гуверньорът домакин Наско Начев.

Участниците поздравиха детски хор.

Бяха прочетени приветствия от кмета на столицата ген. Бойко Борисов, от министър-председателя г-н Сергей Станишев и от зам.-министър председателя и министър на гържавната политика при бедствия и аварии Емел Етем.

За целите на Форума за мир говори директорът на Зона 10 Йорсчелик Балкан.

Доклад на тема Ротарианските виждания за европейската перспектива на Югоизточна Европа изнесе проф. д-р Бистра Боева от РК София-Средец.

ВТОРАТА ПЛЕНАРНА СЕСИЯ бе председателствана от ПДГ Георгиус Василикуотис.

По темата "Мирът на Балканите" се изка-

заха председателят на 40-ото народно събрание Георги Пирински, министърът на вътрешните работи Румен Петков и НП Данаї-Магдалини Куманаку, посланик на Република Гърция в България.

Президентът на РИ Уилфрид Уилкинсън поднесе слово „Как Ротари може да допринесе за мира на Балканите“.

ТРЕТАТА ПЛЕНАРНА СЕСИЯ бе председателствана от ПДГ Акън Гьокай.

В груповата дискусия на тема „Как Ротари може да допринесе за мира на Балканите чрез служба“ взеха участие:

- Тургут Гьокджит, ПДГ, Д-2420, регионален координатор на ФР - Истински пример: Ротари проект за служба в Босна и Херцеговина по време на войната

- Георгиус Василикуотис, ПДГ Д-2481 - Виждането на Република Гърция

- д-р Велимир Балтезаревич, Д-2481 - Виждането на Република Сърбия

- д-р Нешад Аслани, Д-2481 - Виждането на Косово, протекторат на ООН

В деловия президиум отляво надясно: директорите в РИ Пол Нецел и Бернар Розен, РИД на Зона 10 Йорсчелик Балкан, президентът на РИ Уилф Уилкинсън, председателят на Народното събрание Георги Пирински и попечителите на ФР Рудолф Хьорндлер и Дейвид Морган

- Митрополит Дометиан, почетен член на РК Вигин - Ротари приятелство и мир
 - Виолета Тончева, DRR - Д-2482 - Призив за мир от Ротаракт
 - Войслав Митич, ПДГ, Д-2480 - Призив за ротарианска активност за мир на Балканите
 - Бригита фон Меслинг, стипендиант на Ротари за мир и координатор - Приносът на Ротари стипендиантите за мир
 - проф. д-р Стефано Елио д'Анна, директор на Европейското икономическо училище, автор на книги за „личната инициатива“ - Какво може да направи отделният човек, за да допринесе за мира?

ЗАКЛЮЧИТЕЛНАТА ПЛЕНАРНА СЕСИЯ с председател Йорсчелик Балкан бе с участието на старши лидери в Ротари. По темата Как Ротари може да допринесе за мира чрез служба извън политиката? мнение изразиха:

Пол Нецел, Директор в РИ, САЩ

Бернар Л. Розен, Директор в РИ, Белгия

Попечител във ФР Рудолф Хьорндлер, Паст директор в РИ, Германия

Попечител във ФР Дейвид Д. Морган, Паст директор в РИ, Великобритания

Антъни С. Далмас, Паст директор в РИ, Великобритания.

Йорсчелик Балкан, РИД, Турция:

... Ние живеем в свят, разделен на полюси.

От една страна, науката и техниката се развиват агресивно към безкрайните хоризонти на вселената. От друга страна, около два милиарда души са неграмотни и нямат елементарни математически познания.

Немалко хора се наслаждават на съвременния начин на живот, но повечето на практика живеят в условия, характерни за времето от преди 100, 200 или повече години. С удивително бързия напредък на информационната и комуникационната сфера този контраст ще става все по-голям. Ще възникнат остри и опасни конфликти между образованите и неграмотните хора.

Немалко хора се наслаждават на съвременния начин на живот, но повечето на практика живеят в условия, характерни за времето от преди 100, 200 или повече години. С удивително бързия напредък на информационната и комуникационната сфера този контраст ще става все по-голям. Ще възникнат остри и опасни конфликти между образованите и неграмотните хора.

В пленарната зала

Да, ние живеем в свят, разделен на полюси.

От една страна, произвеждаме двойно повече от необходимото за изхранване на цялото население на земята. А от друга, над един милиард души по света гладуват. На всеки три и половина секунди някой умира от глад. Дневно умират около 40 000 деца на възраст под пет години.

Живеем в свят, рязко разделен на полюси.

От една страна, страдаме от терор и безкрайни местни войни, които предизвикват скръб заради смъртта на невинни хора. А от друга, милиарди единици от всички валути се влагат в различни видове смъртоносни оръжия.

Околната среда на нашата планета излиза извън контрол. Нараства ерозията. Застрашаваща е скоростта на глобално затопляне на планетата. Моретата и водните ресурси са замърсени. От една страна, ние се оплакваме от всичко това, а от друга, съдействаме за разрушаването на околната среда.

Ротари е семейство от добри хора, които ги е грижа за всичко това. Те използват придобитите познания и опит в стремежа си да помогнат на изпадналите в беда. Застанали начело на своята общност, те ценят стойността и достойнството на всеки човешки живот. В началото на днешния XXI век тези хора стават символ на любов и всеотдайност към човека за построяването на един по-добър свят.

Тези хора са ротарианците. Вие и аз сме горди да бъдем ротарианци. В този разделен на полюси свят ние не сме безразлични към проблемите на човечеството. Никога не казваме „Това не ме засяга“, „Не ме интересува, проблемът не е мой“. Напротив, ние се грижим за другите.

Вършим най-значимото дело – служим на другите. Правим така, че куцийт да проходи, слепият да прогледне, глухият да чуе, неграмотният да започне да чете, а детето да оцелее. Доставяме вода за жадните, дрехи за голите, храна за гладните, подслон за бездомните и лечение за болните.

Ние даваме надежда. Това правим вече повече от сто години. Ще продължим в този дух със създаването на Втората част на Ротари историята – втория век ротарианска служба. Така ние допринасяме за мира и затова сме се събрали днес тук.

Георги Пирински, председател на 40-ото народно събрание, отбеляза, че България е предприела държавна политика за изграждане на многостранна система за сътрудничество за преодо-

ляване конфликти на местно, държавно и международно ниво на Балканите. Пример за това са домакинството на Секретариата за парламентарно сътрудничество, както и президентската инициатива "Културни коридори".

В словото си **Румен Петков**, министър на вътрешните работи на РБ, сподели, че България е инициатор и домакин на Зона за Черноморско сътрудничество и предстои изграждане на Агенция за погранично сътрудничество на страните от региона. Той подчерта, че „запазването на мира на Балканите е висша отговорност на всички нас.“

Посланикът на Република Гърция у нас г-жа **Данай-Магдалини Куманаку** поздрави българските ротарианци за разширяването и обособяването в самостоятелен дистрикт. Тя започна из-

казването си с думите, че за запазване мира на Балканите съвременната външна политика на Гърция акцентира върху уважението между стари враждуващи държави. Приоритет на

Гърция е икономическото развитие на региона, свързано с много инвестиции. Тя даде за пример известния „Хеленик план“, предвиждащ 515 млн. евро за модернизиране на инфраструктурата и демократизиране институциите в държавите на Балканите.

Уилфрид Уилкинсън, президент на РИ:

... Мирът е много повече от липса на война. В Ротари работим за изграждане на мира в сърцето и в съзнанието.

Това правим с помощта на международни проекти и контакти с хора от далечни страни. Действията ни са насочени към обществото и съдържат послания за любов и добра воля чрез приятелство, уважение и всеотдайни сърца.

Мирът е възможен. Това не е мечта, изтъркана фраза, фантазия или желание. Мирът е съвместно съществуване и сътрудничество, стабилност и здраве, сигурност и надежда. Той е това, което желаем на своето семейство, деца и внуци.

Мирът и неговото постигане е причината за нашата среща, за да могат децата, внуците и правнуците ни да имат светло и изпълнено с надежда бъдеще, което да споделят с другите.

Приятели мои, вярвам, че „мирът е възможен“, ако всички ние работим за неговото постигане!

На гости в Народното събрание

ПДГ Тургут Гокужит запозна присъстващите с успешния проект на Ротари клубовете от Турция по време на войната в Босна и Херцеговина. Неговото послание беше: „Има само две

групи хора – човечни и нечовечни.“

Становището на гръцките ротарианци представи **ПДГ Георгиос Василикуотис**.

Велимир Балтезаревич, председател на Комитета за сръбско-българско приятелство, Дистрикт 2481:

... Ако се погледнем в огледалото, ще видим там не нещо друго, а наше-

то незнание и нашите предразсъдъци... Когато половината човечество не може да чете, няма мир по света. Когато половината човечество е гладно, няма мир по света. Когато има мир в къщата, има мир и в селото. Когато има мир в селото, има мир и в областта. Когато има мир в областта, има мир и в държавата. Когато има мир в държавата, има мир и по света.

Гостите се възхитиха от великолепната архитектура на храм-паметника "Александър Невски"

Официалните гости се разходиха по жълтите павета и разгледаха криптата на храм-паметник "Александър Невски"

Д-р Нешат Аслани, ротарианец от Косово:

... Няма път към мира. Мирът е пътят. Ако няма мир, няма справедливост. Ако няма справедливост, няма разбирателство. Ако няма

разбирателство, няма диалог.

НВП Митрополит Дометиан, почетен член на РК Вудин:

... Стогодишното ротарианско движение е засвидетелствало своето достойнство в международен и всечовешки

план на градивна духовно-материална и нравствена сила, благодарение на своите многобройни членове, обладани и вдъхновявани от благородната идея на Божественото начало в изграждане на един свят за мирно и щастливо бъдеще на човечеството. Нашият ХХI век особено се нуждае от повече труженици, посветили себе си на всечовешките християнски добродетели, сред които на челните места са достойните ротариански приятели по целия свят и сред нас за осъществяване на един свят на градивен мир, справедливост и благощастие за цялото човечество в утрешния ден!

Митрополит Дометиан поздравява официалните гости

Виолета Тончева, представител на Ротаракт в Д-2482:

“... Мирът е състояние на духа. Мирът не е просто късмет, а плод на усилия.”

За да представи разбирането на ротарианците за мира, **Войслав Митич, ПДГ**, използва понятието „Ротари национализъм“. Той постави емоционалния въпрос: Защо след всяка война трябва

да има мисии за постигане на мира?

Бригита фон Меслинг, стипендиант на Ротари за мир и координатор:

Тази сутрин чухме изказвания на различни говорители и най-силно впечатление ми направи ентузиазмът им за

мир. Ще кажете, че това не е нещо необичайно, защото мирът е желан от всички. Донякъде ще се съглася с вас. Разбира се, всеки желае мир

по света, но не всеки е ентузиазизиран да работи за неговото постигане. Не всеки обмисля какво да се предприеме в тази насока или казано по друг начин – как да се ограничат насилието, дискриминацията и корупцията. Не всеки отделя от свободното си време, за да присъства на конференция за насърчаване мира в региона. И не всеки разсъждава какво може да направи, за да допринесе за миротворчеството. В реалния свят рядко ще видим ентузиазизирани на тази тема хора. Но в света на Ротари миротворчеството и стремежът за личен принос към него са принцип.

... Ротари стипендиите за световен мир подкрепят хората на всички етапи от процеса на миротворчество независимо от възраст, пол, раса и националност. Няма значение дали става въпрос за обучение на местно ниво, организиране на общността, работа на международно равнище към ООН, или други международни организации.

Ротари подкрепя действията, представата за изграждане на мира и желанието за промяна към по-добро. Днес по света има повече от 300 стипендианти на Ротари за световен мир, които работят за тази обща представа по свой собствен начин. Това, което обединява всички тях, е Ротари.

Искам да завърша със следния цитат на Мартин Лутер Кинг:

Един ден ние ще се убедим, че мирът не е само далечна цел, която преследваме, а средство за постигане на тази цел. Трябва да преследваме мирни цели с мирни средства.

Президентът на Ротари Интернешънъл и официалните гости бяха приети от министъра на външните работи Ивайло Калфин

Пол Нецел, директор в РИ, САЩ:

... Ротарианците обичат да мечтаят! Обичат да мечтаят за големи неща! Мечтаят за свят без бедност, за свят без неграмотност и без болести.

Мечтаят за мир по света.

Може би, когато срещате труден за решаване проблем, се питате: Как да изядем слон? Отговорът е: Ханка по ханка.

... Най-добрият пример за способността на Ротари да се справи успешно с глобални проблеми е борбата с полиомиелита. Ротари осъзна факта, че не може да се справи с комплексната задача за борба с полиомиелита сама, и започна сътрудничество със Световната здравна организация, УНИЦЕФ и други организации в името на общото благо. В резултат на това постигна голям успех в световен мащаб. Когато Ротари изпълни целта си – свят без полиомиелит, ще насърчи всички да се стремят към по-голямо разбирателство и мир.

Темата на моето слово е „Как Ротари може да допринесе за мира чрез служба извън пределите на политиката.“ Според мен политиката е вземане на съвместно решение от отделните лица и групи на базата на техния „личен интерес“, а не на базата на общия интерес. Интересите са на религиозна, културна, икономическа и политическа основа. Несъмнено не-

На срещата с кмета на София ген. Бойко Борисов официалните лица от РИ изразиха удивлението си от темпото, с което се развива градът

Президентът на Ротари посети Александровска болница. Детската клиника за белодробни заболявания към болницата бе изцяло обновена с помощта на Ротари клубове от България, Германия, Англия, Белгия и Франция

съгласия винаги ще има. Това е тясно свързано с човешката природа.

Четиристранният тест на Ротари осигурява етичен компас в търсенето на потенциални решения на проблема за осигуряването на траен мир...

Всички сме съгласни, че трябва активно да участваме в търсенето на пътя към световен мир и разбирателство. Президентът Уилф ни намекна за това, като напомни на ротарианците, че развитието на членството не е ЛИЧНА отговорност, защото така отговорността няма да бъде поета от НИКОГО. Развитието на членството е НАША отговорност – това означава ВАША и МОЯ. По същия начин мирът по света не е лична отговорност, а ваша и моя отговорност. А Ротари ни осигурява възможността да работим заедно за постигане на тази обща цел!

Ако мирът зависи от всеки от нас, защо не започнем от днес!

Бернар Л. Розен, директор в РИ, България:

... Ротари споделя, защото Ротари не е безразличен. Кое е това уникално нещо, което ротарианците споделят?

Те споделят една глобална обща територия, в която няма чужденци и всеки е достоен гражданин.

Споделят свят на сигурност и безпристрастие и правят света по-добър, като допринасят за: по-малко мизерия и повече справедливост; по-малко болести и повече надежда; по-малко глад и повече радост; по-малко войни и повече достойнство; по-малко завист и повече приятелство.

Те създават свят с повече свобода, равенство и приятелство.

... Ротарианското ни кредо поставя начело световния мир и разбирателство чрез обучение и хуманитарни дейности. Тези дейности обединяват мъже и жени от различен произход, готови да помагат на другите. Това говори само по себе си за хуманността и резултатите в тази насока. Този начин за установяване на световен мир е много по-ефективен от големите международни споразумения и исторически договори между държавите.

От личен опит знаем, че приятелството е възшебен кръг от щастие и взаимопомощ. Споделяме чувството, че сами не можем да направим много, а заедно постигаме всичко."

Рудолф Хьорнглър, попечител във ФРГ, Германия:

... Сигурен съм, че контактите между ротарианците от бившите враждуващи държави допринесоха много за мирното развитие в Европа през последните шестдесет години. Може би най-активният и успешен комитет за приятелство е този между Германия и Израел.

... Моето предложение е за създаване на подобни комитети не само между държавите

от Западна и Централна Европа и тези на Балканския полуостров, но и между самите балкански държави. Координаторът на нашите немски комитети за приятелство ПДГ Уве Ричардсът е тук сред нас и е готов да сътрудничи за установяване първите контакти и стартиране на международен комитет.

... Ротари провежда най-мощната в света стипендиантска неправителствена програма. От стартирането ѝ преди шестдесет години повече от 38 000 студенти имат възможността да пътуват в чужбина и да служат като посланици на добра воля за подобряване на международното разбирателство. Днес съществуват няколко вида такива стипендии. Препоръчвам да отделите особено внимание на нашите стипендии за култура. Те предвиждат три или шест месеца интензивно езиково обучение и запознаване с бита и културата на хората от различни държави. Престоят е в приемно семейство. Не зная дали програмата е провеждана между съседни дистрикти на Балканския полуостров, но си заслужава да се реализира.

На официалните гости бяха подарени копия на предмети от Панагюрското златно съкровище

Форумът завърши с галавечеря, на която президентът на РИ У. Уилкинсън връчи хартите на новоприетите български клубове – Балчик, Варна-Евксиноград, Гълъбово, Пазарджик-Бесара, Пловдив-Филипопол и София-Сити.

На 31 август президентът Уилфрид Уилкинсън и директорът на Зона 10 в РИ Йорселик Балкан и заедно с българските ротарианци от организационния комитет посетиха Народното събрание, където техен домакин беше председателят Георги Пирински. После бя-

Президентите на новочартираните клубове получават хартите си

РК Балчик

РК Варна-Евксиноград

РК Гълъбово

РК Пазарджик-Бесара

РК Пловдив-Филипопол

РК София-Сити

ха приети от министъра на външните работи Ивайло Калфин. Минаха по „жълтите павета“ и разгледаха Катедралния храм „Александър Невски“, след което бяха посрещнати от кмета на София ген. Бойко Борисов.

Обиколката на София продължи с посещение на Александровска болница, която редовно получава подкрепата на Ротари. Накрая гостите разгледаха Боянската църква.

Автор: Наталия Христова

Фотограф: Камелия Атанасова

НОСИТЕЛИ НА ОТЛИЧИЕТО ПОЛ ХАРИС ФЕЛОУ

Президентът на Ротари интернешънъл връчи отличия на 74 български ротарианци

Ослепителната усмивка на Росица Рашева от РК София-Сердика затъмни блясъка на получения медал

МЕДАЛ, ЗНАЧКА И СЕРТИФИКАТ ПОЛУЧИХА

1. Адриан Транкаров, София-Балкан, PHF
2. Ангел Иванов, Берковица, PHF
3. Антон Лалов, Смолян, PHF
4. Анушка Вальова, Хасково, PHF
5. Атанас Тодоров, Смолян, PHF
6. Богдан Тодоров, Вудин, PHF
7. Венцислав Личев, Свищов, PHF
8. Владимир Попов, Ямбол, PHF
9. Владимир Тошев, Вудин, PHF
10. Георги Койнов, Сливен, PHF
11. Гергана Тодорова, София-Средец, PHF
12. Данаил Вълков, Червен бряг, PHF
13. Дечо Дечев, София-Балкан, PHF
14. Димитър Тачев, Смолян, PHF
15. Иван Димитров, Берковица, PHF
16. Иван Станчев, Хасково, PHF
17. Иван Тодоров, Свищов, PHF
18. Иларио Астинов, София-Сердика, PHF
19. Илия Цветишев, Вудин, PHF
20. Илиян Николов, София-Сердика, PHF
21. Камен Николов, Самоков, PHF
22. Капка Войнска, Хасково-Ауга, PHF
23. Кольо Илиев, Дупница, PHF
24. Кольо Йорджев, Габрово, PHF
25. Костадин Манджуков, Смолян, PHF
26. Красимир Петров, Тутракан, PHF
27. Кръстьо Вангелов, Смолян, PHF
28. Мариан Костадинов, Габрово, PHF
29. Марин Димов, Раднево, PHF
30. Мариян Хаджийски, Севлиево, PHF
31. Марияна Иванова, Свищов, PHF
32. Милена Илчева, Бургас, PHF
33. Минчо Минчев, Габрово, PHF
34. Николаи Николов, Каварна, PHF
35. Продан Георгиев, Каварна, PHF
36. Райко Белопитов, София-Средец, PHF
37. Райко Масларски, Самоков, PHF
38. Росица Рашева, София-Сердика, PHF
39. Сашко Ненов, Хасково-Ауга, PHF
40. Светлозар Сяров, София-Балкан, PHF
41. Северин Спенджаров, Хасково, PHF
42. Стайко Ганчев, София-Витоша, PHF
43. Христо Петров, Монтана, PHF
44. Христо Христов, София-Балкан, PHF
45. Цанко Лингорски, Троян, PHF
46. Цветан Цветков, Монтана, PHF
52. Иван Дяков, София-Балкан, 1-ви
53. Миладин Бояджиев, София-Сердика, 1-ви
54. Румен Вудов, Вудин, 1-ви
55. Симеон Янев, София-Сердика, 1-ви
56. Сотир Немов, Самоков, 1-ви
57. Стефан Лазаров, Ямбол, 1-ви
58. Стоил Василев, Смолян, 1-ви
59. Тодор Абаджиев, Хасково, 1-ви
60. Христо Варчев Троян, 1-ви
61. Янчо Апостолов, Хасково-Ауга, 1-ви
62. Валентин Стоянов, Ст. Загора, 2-ри, 3-ти
63. Венцислав Маринов, Габрово, 2-ри, 3-ти
64. Светла Атанасова, Самоков, 2-ри
65. Симеон Кондов, София-Балкан, 2-ри
66. Петко Йовчев, Бургас, 3-ти
69. Цвятко Кадийски, София-Средец, 3-ти, 4-ти
70. Атанас Атанасов, Шумен, 4-ти
71. Силвия Балинова, Дупница, 4-ти
72. Наско Начев, Пловдив-Пълдин, 5-ти

ЗНАЧКА СЪС САПФИРИ ПОЛУЧИХА

47. Андрей Кехайов, Смолян, 1-ви
48. Байчо Бахов, Хасково-Ауга, 1-ви
49. Валери Василев, Вудин, 1-ви
50. Волен Кискинов, София-Сердика, 1-ви
51. Георги Гудов, Вудин, 1-ви

ГОЛЕМИ ДОНОРИ НА ФОНДАЦИЯТА

73. Румен Ангелов, Бургас, 1-во ниво
74. Калчо Хинов, София-Витоша, 2-ро ниво

За заслуги към Фондация Ротари ПДГ Калчо Хинов бе удостоен със званието "Голям донор"

ДГ Наско Начев стана носител на "Пол Харис Фелю" за шести път

ПАДГ Силвия Балинова получи за пети път отличието "Пол Харис Фелю" и значка с 4 сапфира

ДА ПОМОГНЕМ НА ХОРА В БЕДА!

РК Велико Търново и младежите от Ротаракт се включиха в кампанията в помощ на пострадалите от наводнението в Цар Калоян. На 18 август членове на търновския клуб дариха грехи, спални чували, продукти от първа необходимост и таблетки за приготвяне на шест тона дезинфекционен разтвор.

Президентът на клуба Марин Згурев сподели пред медиите, че приоритети на Ротари са здравеопазването, образованието и запазването на гражданското общество, затова ротарианците винаги помагат на изпадналите в беда.

Ротарианците от старопрестолния град и младите им приятели от Ротаракт не пожалиха време и сили, за да помогнат на бедстващите жители на Цар Калоян. Те дариха:

1. Дезинфекциращи таблетки – 40 кутии
2. Чували големи – 300 броя
3. Чували малки – 250 броя
4. Чували 130л – 480 броя
5. Детски дрехи – чували 2 бр.
6. Дамски дрехи – чували 1 бр.
7. Панталони – чували 1 бр.
8. Блузи – ризи – чували 1 бр.
9. Костюми и връхни дрехи – чували 1 бр.
10. Дрехи – чували 1бр.
11. Спални чували – 25 бр.
12. Сух колбас – дълготраен – 50 кг.

Извлечение от Договора за дарение

ЧЕТВЪРТИ ВОДЕН ПОХОД „ЯНТРА 2007“

25-27 МАЙ 2007

*Row, row, row your boat
Gently down the stream.
Merrily, merrily, merrily, merrily,
Life is but a dream.*

Спокойно можем да кажем, че водният поход по Янтра и Дунав си е вече традиция. Едно незабравимо изживяване, което трябва да се почувства, премисли, разкаже, защото, както са казали древните „делата умират, глумите остават“... Може би ние сме клуб с късмет, защото нашият секретар Явор Асенов е ръководител на русенския клуб за пътешествия „Бяла звезда“ и вече четвърта година самоотвержено се заема с организацията на похода, като ни осигурява както себе си – един колоритен капитан, така и необходимата екипировка: каяци, жилетки и песни, повдигащи духа. Ние наистина сме клуб с късмет, защото нашият президент Светльо Пенчев, елект президентът Краси Вълчев и неизменният ни ковчежник Вълко са гребци с дългогодишен, почти професионален опит. С нас бяха приятелите от РК Димитровград сем. Бургелови и владетелката на шоколадовото царство от РК София-Сердика чаровната Христина, която освен ентузиазма си донесе бонбони със закачливи форми. Е... имаше и начинаещи, които след неуморното и недотам сръчно размахване на греблата накрая се убедихме, че да си ка-

раш леко лодката надолу по течението си е истинска мечта... Младите хора в групата – Александра, Теодор, Красимир и ентузиазираният Юнга Свилен, внасяха настроение и лека носталгия по красотата на младостта.

25 май, ден първи, 10 часа

Това е обявеният начален час на срещата ни на поляната до моста на Колю Фичето над Янтра в гр. Бяла. Естествено приятелите пристигат в различно време, някои доста по-късно, но това не помрачава нищо настроение. Лодките са се изтегнали мързеливо на тревата и очакват своите повелители. Изглеждаме странна група – познаваме се отдавна, но контекстът е така различен, че всеки един от нас има особено приключенско излъчване. Новобранците правим пет-шест маха: едно-две (!), едно-две (!), правим две-три кръгчета във водата със симпатягата Теодор като инс-

труктор и се чувстваме почти сигурни. Междувременно последователно като индианци отпиваме от огнения облак и се приготвяме за началото на голямото пътешествие.

12.30, лодките са във водата

Четвъртият поход по река Янтра започва с прекрасно настроение. Плаването по течението изглежда лесно, водата е спокойна и създава чувство за неуязвимост. Аз лично съм в прекрасно разположение на духа, защото акцентът в спускането е по-скоро общуването един с друг, отколкото размахването на греблата. Двата бряга са изпъстрени с дървета – тополи и дргуи, чиито имена не знам, но това не е важно, защото те са просто красиви и вдъхновяващи. В подмолите усещаме присъствието на огромни риби, които ни наблюдават - те са невидими магически същества, чуваме гласовете им, които разказват

древни истории за реката, за нейните същества, за хората като нас, които идват и си отиват и само една малка капчица във вселената пази спомени за тяхното преминаване... Стигаме бената и трябва да пренесем лодките на ръка. Радостният момент е, че разстоянието е съвсем кратко и не ни се налага да се разделяме задълго с реката и нейното обаяние. Посрещнати сме от къната и обоза, а сандвичите с размекнат шпеков салам, които хапвам, са едни от най-вкусните в живота ми. И бирата ми харесва, макар да е в голяма пластмасова бутилка и доста топличка... Всичко е въпрос на усещане и преживяване на красотата и неповторимостта на мига. Продължаваме към базовия си лагер в с. Белцов, а палатите демончета в душите на нашите приятели ги насъскват да завържат две павеа за лодката на младия юнга Свилен. Някои от нас, и най-вече Свилен, разбираме това чак вечерта, а останалите с наслада се забавляват по целия път до Белцов.

Всяка лодка е уникална! Носим две платна със символите на Ротари и на нашия поход! Светлана, невестата на Вълко, е седнала откъм носа на лодката и страхотно напомня Мор-

гана – жрицата на Авалон... Вълко гребне отдадено и понякога прилича на активист на Ал Каида. Бургелов е нашият папарак, направил е повече от 500 снимки за един ден и не се отказва – иска да запази тези уникални чаровни мигове за нас (виж на сайта: www.rotarydunav.hit.bg).

Пристигаме към 18 часа в дома на гостоприемния адвокат Петър, където ни чакат къщата и разпнатите в двора палатки. Масата е подгредена, агнето е в пещта и уморената дружина бързо се ориентира към навеса с хапването. Наблюдавам лицата – всички се усмихват и говорим един през друг, може би не се чуваме, но усещаме вибрациите на приятелството и на доверието. Вечерният мрак леко настъпва... фенерите започват да хвърлят тайнствени отблясъци в тъмнината и да привличат погледите на нощните обитатели и ефирните гребни мушици... И тогава като че ли от нищото излизат вълшебни хора, които запяват и танцуват за нас, ние пригласяме и си спомняме думите на песните, които никога преди не сме чували – това са песните на кръвта и сърцето, песните на българите... Изпълнението е поздрав на фолклорна-

та група от читалището на с. Белцов, на кмета на селото и кмета на община Ценово. Получаваме и подаръци – карти, снимки и символи на общината. Ние им благодарим и като подарък от наша страна им предоставяме средства. По-късно, на редовната официална сбирка на клуба, където всички са сериозни, си говорим, че преживяването е било неповторимо: „Беше толкова истинско. Истинско. Истинско.“

26 май, ден втори

Събуждат ме гласове и се питам колко е часа. Рано е. Голяма част от приятелите вече са се измъкнали от палатките. Любезните домакини са ни направили баница и рибена чорба. Пием черно кафе, сварено в тенджерата по Белцовски. Към 10.30 се отправяме към реката. Походът започва в плитките води на един бързеи и по-вечето от лодките засягат. Весело е! По-късно разбираме, че симпатягите новобранци Стефан и Звезда са се преобърнали още в началото... По-късно шоколадовата принцеса Христина и Владо Колев също са топнали нежни тела в мътните води на Янтра. Казват, че причината била огромна любовитна жаба, която изненадала екипажите и искала да бъде с тях. Мисля си, ами ако това е била омагьосана принцеса...

Гледката е невероятно красива, минаваме през няколко каньона и скалите се надвесват над нас, виждаме стълбата към килията на исихаста. От време на време се умълчаваме, защото природата е величествена. Лека-полека реката се разширява, става все по-трудно за гребане, почти няма течение, но усилието си струва,

защото... защото пред нас се открива величественият Дунав, огромен като море, със забулени в лека омара брегове, почти невидими за окото. Това е краят на пътешествието ни днес и началото на следващия, финален поход... Прибираме се в базовия лагер, хапваме по две кебапчета в кръчмата в Кривина, пием по една бърза бира за настроение и се подготвяме за вечерта на рибата, бялото вино, „Назад, назад, моме Калино“ и турски джаз...

27 май, ден последен

Предната вечер се договорихме да станем рано и представите си - направихме го! Калина отново иска да премине реката и планината и това страстно желание накрая изкарва всички от леглата им. Този ден сме по Дунав и планът е да стигнем до Стълпище и да продължим до Русе. Това са си доста километри – над 30...

Реката е въздействащо огромна, а ние се движим като крехки сламки и се държим над водата само заради благоволенieto на речните богове и русалките със зелени коси. Напращиво се усеща присъствието на човешките същества – мръсна пяна плува по повърхността, пластмасови бутилки гръзко се отъркват в лодките ни, на брега се развяват байраците на нашата безотговорност към природата под формата на парцали, хартии и др. Минават няколко кораба, излизат вълни, но ние вече сме експерти и насочваме носовете на лодките към вълните и се чувстваме победители. Слънцето грее здраво и лъчите му докосват кожата ни и оставят червени следи. Километровите знаци отброяват изминатия път – км 530, км 529... км 521 и така до края на нашето пътешествие, което за някои приключва под сянката на

дърветата в един двор в Стълпище... Говорим си бавно, но не за похода, а за други неща, защото преживяното е все още толкова силно, че за него не може да се говори... Мисля, че сме и малко тъжни, защото трите дни заедно бяха по-кратки от премигването на божество в безкрая на вечността. Две лодки продължават и жрицата Моргана отново е на носа на лодката. Има и буря, която ги съпровожда, но какво е едно пътешествие без изпитанието на бурите и ветровете! Приключвам този разказ и се опитвам да си представя петия поход по Янтра... виждам го в очите на приятелите, с които бяхме заедно, виждам го в своите сънища... life is but a dream...

*Жечка Калинова, Юнга,
Ротари клуб Русе-Дунав*

*Виж всички снимки на сайта на Комитета
за ротарианско приятелство
<http://rotaryfriend.hit.bg/gallery/index.html>*

КАК БЪЛГАРСКИТЕ РОТАРИАНЦИ СИ СПОМНЯТ ЧАРТИРАНЕТО НА РК НИШ ПРЕЗ ФЕВРУАРИ 1937 Г.

На тържествената церемония по чартирането на РК Ниш през далечната 1937 г. са присъствали делегации от много РК от страната и чужбина, както и видни гости. Сред тях са били и ротарианци от РК София, основан през 1933 г. (ИД 3596). Благодарение на любезността на Цвятко Кадийски, президент на РК София 2004-2005 г., получихме ценни документи от този период, свидетелстващи за отношенията между ротарианците от България и Югославия, в които специално внимание е отделено на посещението на българите в РК Ниш през 1937 г.

„На тържествения ротариански банкет, който се състоя вечерта след пристигането на българската делегация, имаше и представители на клубовете от Белград, Скопие, Загреб, Лесковац и Вуковар. Приятелската вечеря се състоя в театралната зала в присъствието на видни личности на града. Президентът на РК Ниш, ротарианецът Петкович, вдигна наздравница в чест на крал Петър II и поздрави българските делегати. Губернърът на югославския дистрикт, ротарианец със завидна култура, отговори с много вдъхновена реч, в която подкрепи тезата, така скъпа на югославските ротарианци, че между ротарианско и национално не съществува никаква разлика; ротарианството се грижи за националното и така трябва да бъде. В потвърждение на тази теза уважаемият губернър украси своята блестяща поздравителна реч с многобройни примери, после връчи хартата на ротарианците от Ниш и завърши речта си като формулира целите на ротарианското движение.

Президентът на РК Ниш отново взе думата и, вероятно вдъхновен от идеите, които преди него разви губернърът, подчерта особения характер на ротарианското движение така, както го разбират нашите югославски приятели: ротарианско значи национално. Свети Сава (1169-1236), основател на автокефалната сръбска църква, е носител на ротарианския дух; родителите на Крали Марко (1355-1394) и самият герой са действали в ротариански дух. Майката на Хайдут Велко, когато показали тялото на сина ѝ, убит от турците, храбро отрекла, че го познава.”

Тук не можем да възстановим точния и още по-малко пълния текст на речите, произнесени от предходните оратори. За сметка на това разполагаме с речта на президента Любен Бож-

ков. Ето я:

“Уважаеми господин президент, гражи губерноре, господин Бан, генерале, господин градоначалник, гами и господа, гражи братя ротарианци! Точно преди една седмица българските ротарианци отпразнуваха създаването на нов клуб в Бургас на южното ни Черноморие. Точно след седмица ще бъдем в Плевен, центъра на просторната и плодородна Дунавска равнина, за да основем там нов клуб. Няма да мине много време и ще пламнат ротариански огнища в Пловдив и Габрово.

Ето, днес сме гости на Ниш, сред нашите приятели и братя, югославските ротарианци. Преди около година югославските и българските ротарианци се срещнаха близо до Перистер на островите в Охридското езеро в светилището „Свети Наум“ и отбелязаха побратимяването на ротарианците от Скопие и Битоля. Това бързо развитие на ротарианството в двете страни особено ни радва. То трябва също да ни подтикне към размисъл.

Ротарианството не е дейност, съставена само от форма и чувства. То не само дава възможност на добри приятели всяка седмица да се срещат на масата. То вмениява на тези, които са част от него, и отговорност, особено когато местното ротарианско движение разширява дейността си – в съответствие с истинния си дух – към отношенията със съседните страни.

Ротарианството е тясно свързано с всички прояви на обществения живот. Дали само с банални думи се доказват приятелството и другарството в клуба? Дали ротарианската дейност, която съпровожда професията и прави живота ни на граждани по-мъдър и по-активен, може да се изрази единствено с думи. И колко

Никола Василев с приятели от Ниш

Любен Божков, графика на Константин Щъркелов,
Чам Кория, 9.01.1929 г.

по-ясно е изтъкнато това, когато пристъпваме към осъществяване на целите на ротарианското движение: съгласие между съседите, международно разбирателство, добра воля и мир между работещите хора, обединени от идеала за служба!

Днес сме се събрали под знака на споразумението за вечно приятелство, сключено между нашите правителства благодарение на инициативата и добрата воля на монарсите на двете братски страни. Работи се по крайната проява на споразумението за добросъседство между два братски народа, които за нещастие често са се намирили в два противопоставени лагера. Ние, ротарианците, трябва най-много да се радваме на този важен акт. Многобройните поздравления, разменени между клубовете в двете страни по този повод, свидетелстват за голямата важност на този политически акт на двете държави и дълбокия отпечатък, който той е оставил върху техните ротариански отношения.

Ние не трябва да се ограничаваме само с думите, тъй като сме хора на делата, ние имаме задачата да си поставим важна и по-далечна цел, да допринесем за даването, ако е възможно, на по-голямо съдържание на нашите концепции на добри родолюбци и добри съседи, каквито трябва да бъдем.

Нека бъдем първи сред хората на добрата воля!

С такова разбиране на този важен момент ние, българските ротарианци, желаем да направим първата стъпка и да поемем инициативата, която вече сме съзрели: искаме да влезем в по-близък контакт с нашите съседи посредством един смесен българо-югославски ротариански комитет, за да се срещаме тук като

истински братя в името на ротарианската идея.

Днес ние сме в Ниш. Дойдохме да споделим вашата радост. Често сме имали идеята да ви поканим в София и да ви посетим някой ден. Вашият празник ускори идването ни. Днес ние празнуваме заедно с вас, но не само като софийски ротарианци, защото ви носим поздрав и от ротарианските ни братя от Варна и Русе, и от Бургас, това най-отдалечено ротарианско грездо, ние сме преносители на техните чувства.

Носим и ви предаваме подаръци, материален израз на чувствата, които изпитваме към вас. Приемете този трибагреник – символ на нашата нация. Нека той ви напомня за този народ, който най-много е страдал във времето, повече от всички народи на Балканите, и който е искал само едно нещо: своето мирно развитие. Искал е, както е казал Диоген, само едно: слънцето да ни дава живот, както го дава и на другите. Приемете този албум с няколко скромни снимки от нашия живот. Когато го прелествате, спомняйте си за един беген, но честен народ.”

... Същия ден, но няколко часа по-късно, отново беше планирана разходка из града и после тръгване към Нишка Баня, разположена на едно плато, от което се вижда цялата Нишка равнина. Минералните извори имат дебит от 7000 литра вода в минута. На нашите пътници беше сервиран обилен обяд и с помощта на виното разговорите станаха по-свободни. Някои дори се осмелиха да засегнат и историческите въпроси, доста остра тема, и да дискутират потеклото на Крали Марко и Хайдут Велко. Становищата бяха излагани доста объркано, а значително противоречащите си мнения бяха като младо вино – хем кисело, хем сладко.

След това сърбите се заяждаха с хърватите, а хърватите им връщаха и представителите на трите народа – българи, хървати и сърби, се запътиха, кой както може, към гарата, където още веднъж на перона можеше да се чуе примамливото бълбукане на дамаджаните. Вълнуващи гуми на прощаване, разнообразни лични разговори. Бакхус със сигурност имаше храм в Ниш!

Д-р Велимир Б. Балтезаревич, АДГ 2003-2006, Председател на сръбско-българския комитет за приятелство в Ротари, Председател на комитета за ФР на Д-2480 (2006-08)

Бележка на автора: проф. д-р инж. Любен Божков е бил президент на РК София 1935-37 г., първи губернор на българския дистрикт (Д-86), и председател на сръбско-българския Ротари комитет.

Бележки на редактора: 1) Крали Марко (Марко Мърнявчевич, 1335–1395) е средновековен владетел на Прилепското кралство; 2) Кралство Югославия съществува от 1929 г. до 1941 г. и обединява сърби, хървати и словенци.

Превод от сръбски: Таня Нейчева

ДА БЪДЕМ ЧАСТ ОТ СЕМЕЙСТВОТО НА РОТАРИ

Година наред наст асистент дистрикт гуверньорът Джудит Лоригън привлича нови членове в Ротари, без дори да подозира. Тя е от РК Бетъл Парк, САЩ, и отдавна членува в организацията. Роднините ѝ често я питат за Ротари и обикновено отговорът е, че ангажира с ротариански дейности някои от трите си деца или седемте си внуци. Четиринадесетгодишната ѝ внучка Карли Заленски организира транспортирането на пратки и играчки до Виетнам и помага за събирането на 50 000 щ.д. за построяването на училище.

Лоригън е пенсиониран банков директор на шестдесет и пет години и членството ѝ в Ротари датира от 1988 г. Тя се възхищава от способността на Карли да се справя с възложените задачи и осъзнава тяхната трудност.

В Месеца на новите поколения семейството на Лоригън и други рота-

рианци, помогнали за увеличаване на членската маса в организацията, ни напомнят да търсим потенциални членове сред най-близките хора – нашите деца, внуци, племенници и други роднини. Идеята за привличане на семейството в Ротари е ефективна. По този начин близките ни помагат за каузата – осигуряват спазети за обществени кухни, речници за третокласници, събират парични средства за изкопаване на кладенци в Африка. Те разбират значимостта на доброволната служба и знаят, че най-важната награда е усмивката.

Как можем да привлечем младите членове на семейството за служба на обществото? Всъщност, това изобщо не е трудно. Лоригън съветва да ги поканим на нашите мероприятия, да ги запознаем с Интеракт и Ротаракт – Ротари програми за хора на възраст съответно между 14 и 18 и 30 години. Тя споделя как семейство-

то ѝ подкрепя всяка инициатива на нейния Ротари клуб, присъства на проявите, прави дарения и участва в томболи.

Друг ефективен начин за привличане на нови членове са снимките. Лоригън снима пристигането на пратката с грехи и играчки за децата във Виетнам. Това е невероятно преживяване. Радостта и възлението на децата са големи. При вида на поправените кукли „Барби“ на лицето им зрейва усмивка. Някои от децата за първи път държат в ръце играчка...

Лоригън привлича своя зет Фред Заленски в Ротари клуб Кентън, Охайо, който се намира на два часа път от нейния дом. Дъщеря ѝ Карли също е обзета от ентузиазъм за служба на обществото. В трети клас тя участва в проект за събиране на подаръци за деца в чужбина и успява да събере десет куфара. През 2002 г. ротарианците изпращат даренията на построено с тяхна помощ училище във Виетнам.

През април Карли става носител на отличието „Пол Харис Фелоу“. Продължава да върви напред и през 2006 предприема инициатива за събиране на 50 000 щ.д. за покриване половината от разходите за построяването на ново училище във Виетнам. Другата половина се поема от Виетнамския детски фонд със съпредседател Тери Андерсън - журналист, родом от Охайо, прекарал като заложенник в Бейрут (Ливан) шест години от 1985 г. до 1991 г. Карли споделя с Ротари клубовете за проекта и го юни успява да

Джудит Лориган Включва семейството си в клубните проекти. На снимката отляво надясно и отгоре надолу са дъщеря ѝ Крис Заленски, внукут Уил Хоуг, зетят Фред Заленски, дъщеря ѝ Треиси Хоуг, самата Джудит Лориган и внуците ѝ Аби Заленски, Джейк Заленски, Карли Заленски и Хелън Хоуг.

Джудит Лориган и Карли с гордост носят медальоните си "Пол Харис Фелоу"

събере средствата. Тя установява контакт с Андерсън, който на благотворителна вечеря през март се изказва в помощ на инициативата. Карли намира службата на обществото за вълнуваща и желае да стане ротарианка. Тя споделя радостта си от инициативата и нейното бързо развитие.

Тази есен Карли ще бъде гимназистка и планира да се присъедини към Интеракт клуб. Надява се да участва в младежкия обмен на Ротари, а като постъпи в Ротаракт – да вземе участие и в Групов образователен обмен.

Жизненост

Според Ники Зохраб вицепрезидент на РК Чикаго Лейквю, САЩ, поощряването на млади и изпълнени с енергия хора за членство в Ротари е от голямо значение за жизнеността на клубовете. „Без нови членове ротарианската организация няма бъдеще“, смята той.

Като много други ротарианци, Зохраб е въведена в Ротари от баща си Гейн. Това, което я отличава от останалите ротарианци, е нейната младост – тя е само на 33. Обикновено в Ротари клубовете рядко членуват хора на възраст под четиридесет годи-

ни. Според проучване от 2006 г. 89 процента от ротарианците са над 40-годишни.

Зохраб е от семейство на емигранти от Нова Зеландия. Баща ѝ става член на Ротари клуб Сейнт Джон в Оукланд. Гейн служи на Ротари десет години и е избран за президент през

1998-99 г. Зохраб често го придружава на срещи и помага за събирането на храна за нуждаещи се семейства за Коледа. На шестнадесет годишна възраст тя разказва на клуба за пътуването си с кораб до Америка.

След установяването си в Чикаго Зохраб желае да се среща с хора, да създава делови контакти и да помага на обществото. През 2005 г. тя решава да стане член на Ротари клуб. Според нея е важно в Ротари да членуват млади хора, за да се реагира на промените в процеса на развитие. Трудно е да се установи контакт с младежта, ако в клуба няма младежи. Затова трябва постоянно да се поддържа младежкото членство в клубовете.

Нов поглед към света

Според Стефани Урсини - президент на Предварителния Ротари клуб Денвър, САЩ, младите хора имат съвременно мислене и са пълни с енергия. Тя споделя, че младежите в Ротари привличат свои връстници. Урсини е директор на фирма в областта на

Ванеса Урсини предава дарените медицински консумативи на лекар от клиниката в Ило, Перу

Като участничка в Младежкия обмен Ванеса посещава Мачу Пикчу заедно със Стефани

маркетинга и връзките с обществеността. Оглавява комитета за връзки с обществеността и за популяризиране на конгреса на РИ за Дистрикт 5450. Удостоена е с грамота за постижения в своята област за 2005-06 г. от тогавашния президент на РИ Карл-Вилхелм Стенхаммер.

Още по-впечатляващо е редовното посещение на клубните сбирки от самото начало на членството ѝ в Ротари през август 1998 г. Много пъти води гости със себе си. Осемнадесетгодишната ѝ дъщеря Ванеса обикновено участва в десет сбирки годишно. Ванеса признава, че в началото проявява интерес заради „доброто хапване“. После започва да следи разговорите на сбирките и научава как ротарианците се борят с полиомиелита. Помага за доставянето на кошници с храна и присъства на благотворителни мероприятия. Това ѝ харесва и я сприяетелява с много хора.

На четиринадесетгодишна възраст Ванеса заминава за шест седмици за Италия по програмата за Младежки обмен. Следващата година пътува за Перу. Там заедно с приемното ротарианско семейство носи коледни подаръци на деца в неравностойно положение. Два месеца след това за-

едно с майка си Ванеса посещава новата медицинска клиника в Ило и прави дарение на стойност около 3500 щ.д.

Ванеса обича да опознава други култури и хора. Благодарна е за предоставените ѝ възможности, като вижда бедните хора да се радват и на малкото. Според Стефани Урсини Ротари помага на дъщеря ѝ не само да усети „света на възможностите“, но и да не приема нещата за даденост. Тя не оставя водата да тече, докато си мие зъбите, и се къпе, без да я хаби. Харчи пари разумно. Нейното по-

ведение е удивително. Ротари наистина влияе на начина ѝ на живот.

Ванеса набира опит в ротарианските дейности и желае да членува в организацията. Ще продължи да следва ценностите на Ротари. Проявява интерес към членство в Ротаракт и към участие в посланическите стипендии на Фондация „Ротари“.

Приемственост

Ванеса поема по пътя на майка си и се отдава на Ротари. Всяка лятна ваканция Стефани придружава дядо си Карл Пауъл на сбирките на Ротари клуб Делта, Коло. Не си спомня много подробности, освен че ротарианците са мъже в костюми, обичат да ядат пиле и да ходят на пикник в парка. Голямо впечатление на Урсини прави приятелството и сплотеността. Дядо ѝ е ротарианец в продължение на петдесет години. Когато постъпва в болница, клубните членове му изпращат картички, а на баба ѝ – храна. При погребения или други повратни събития ротарианците винаги се подкрепят. Урсини споделя как всички са като едно семейство и си помагат. След смъртта на дядо си тя се присъединява към Ротари най-вече заради духа на приятелството.

Алис Чен, журналистка на свободна практика от Чикаго

Ванеса е готова да отпътува от Мачу Пикчу

МЕЖДУНАРОДЕН ЛЕТЕН ЛАГЕР НА РОТАРАКТ

От 10 до 17 август в Нови Сад за седма поредна година се проведе ROTARACT International Summer Camp, организиран от приятелите от РАК Нови Сад. Темата на тазгодишното издание беше "Замъците на Войводина". Програмата включваше посещение на замъци в северозападна Сърбия, която е била част от Австро-Унгарската империя. Също така видяхме Музея на пчелите и фамилен винар в Сремски Карловци, католически катедрали и православни храмове. А вечерите бяха аранжирани с парти... до зори!...

Една от основните цели на международния лагер беше не само да се запознаем с културата, нравите и обичаите на нашите любезни сръбски домакини, а и те да се докоснат до близки и далечни култури, да се срещнат с приятели от различни кътчета на света. Именно затова един цял ден беше посветен на представяне на всяка нация, участваща в лагера. Основната задача беше всеки от нас да приготви традиционно за страната си ястие, да го "гарнира" с подходяща национална напитка и да позира пред

Неуморни и в кухнята...

медиите, дошли да отразят това събитие на брега на Дунав, където наш домакин беше един от ротарианците от Нови Сад. Дългият следобед завърши с разходка с лодка по Дунав, което беше и един от най-вълнуващите моменти по време на престоя ни там. Денят беше увенчан и от още едно важно събитие: посещение

... и по Дунава

на официалната сбирка на Ротари клуб Нови Сад. На нея беше подписана хартата за побратимяване между два дистрикта - 2030 Италия и 2481 Сърбия - и бяха финализирани контактите между РАК Пловдив и Ротаракт клуб Нови Сад, Сърбия и клуб Метн от Бейрут, Ливан, с тържествено побратимяване, уважено от ротарианската и ротаракторска общност в града и разбира се, отразено подобаващо в местните медии. На церемонията по побратимяването присъстваше и паст ДГ на Дистрикт 2480 Войслав Митич. Неговите силно емоционални и позитивни думи по отношение на работата на Ротаракт България ме направиха истински щастлива, че съм част от това, което всички ние се опитваме да постигнем, а именно - един по-добър свят.

Съвместната ни работа с Ротаракт клубовете от Сърбия и Ливан не се изчерпва с двата подписа на хартите за побратимяване. През настоящата година нашият клуб ще реализира Exchange-Projects с приятелите от двата клуба. За мен беше чест да бъда посланик на РАК Пловдив при установяване на връзка с нашите нови приятели от Нови Сад и Бейрут, за

Размяна на хартите с
Каролин Кетчеджан от клуб Метн

мен беше чест да подпиша хартите за побратимяване с двата клуба, за мен ще бъде задължение и отговорност да поддържам приятелството и съвместната ни работа с тях!

Радена Драгиева,
Паст президент, РАК Пловдив

КУЛТУРНО-ОБРАЗОВАТЕЛЕН СТУДЕНТСКИ ОБМЕН В АРАБСКИЯ СВЯТ

Програмата на Ротари за културно-образователен обмен доведе Ана Джозуик в Обединените арабски емирства и отвори очите ѝ за особеностите на Арабския изток, често опростявани в съзнанието на средния американец. Тя е завършила политология в Северозападния американски университет. Причина да кандидатства за студентския обмен в ОАЕ са събитията от 11 септември. Ана е първата стипендиантка на Фондация Ротари, която следва в арабска страна. Тя споделя, че портретът на арабския свят пред американците е обрисуван в черни краски, но начинът на живот в този регион е много по-различен.

Шест месеца Ана учи арабски в езикова школа „Бърлиц“ в Дубай. Обучението ѝ е спонсорирано от Ротари клуб Лайтхаус в град Евънстън, щата Илинойс. Хората в Дубай я посрещат радушно. Те не я съдят за това, че е различна, много са толерантни и любопитни да разберат какво е довело американка в техните географски ширини.

Ана посещава сбирките на РК Дубай и участва в благотворителен маратон, на който са събрани 1000 щ.д. в помощ на иракското момче Заид, болно от левкемия. Ана Джозуик разказва, че е било необходимо да се помогне на семейството, което е изразходвало всичките си средства за лечение и не успявало да покрие ежедневните си нужди. Тя искала да се увери, че те ще се справят с тежкото положение и заедно ще съберат пари за лечение. Ана участва като доброволец и в Специалните олимпийски игри в Средния изток и Северна Африка, както и в Маратона по спортно ходене за борба с рака на гърдата.

След завръщането си в САЩ Джозуик споделя натрупания опит в РК Лайтхаус, Евънстън, а членовете на клуба разказват впечатления от престоя си в други страни от Средния Изток. Един от тях предлага съвместна работа с Ротари клуба в Дубай по проект за Афганистан.

На 11 години Ана емигрира с майка си от Полша в САЩ. Тя е свикнала да служи на обществото навсякъде, където я отведе съдбата.

Ана (вляво) и Шаиста Али от Ротари клуб Дубай (вдясно)
В дома на Заид

През 2005-06 г. като стипендиант на фондация „Фулбрайт“ следи заседанията на Конституционния съд в Полша и интервюира емигранти от Русия, Азия и Африка, които търсят убежище в родната ѝ страна. За англоговорящите организира и безплатен открит семинар по емигрантско право пред сградата на съда.

Желанието на Ана е винаги да може да помага на хората. Тя вижда лична база за развитие в това, което е усвоила в Арабските емирства, Полша и други страни по света. „Мисля да уча международно право и в бъдеще да се занимавам с човешките права и свободи“ – казва тя. Засега е насочила усилията си към усъвършенстване на арабския език и може би ще замине да учи следващо ниво в Сирия. Нейната страст са езиките и пътуванията и тя се надява да избере професия, в която те да намерят приложение.

Rotary International, Newsroom

Превод: Наталия Христова

“Посланически стипендии” е най-старата и известна програма на Фондация “Ротари”. Тя е най-мощната световна частно финансирана програма за отпускане на стипендии за обучение във висши учебни заведения.

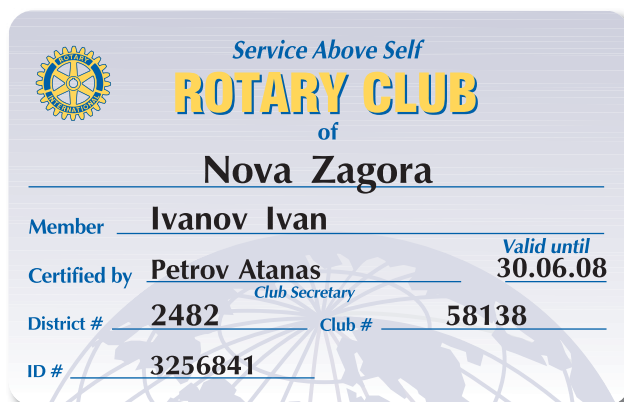
Ежегодно 750 студенти служат като посланици на добрата воля и мира, обучавайки се в други страни.

ОФИЦИАЛНА ИДЕНТИФИКАЦИОННА ЧЛЕНСКА КАРТА НА РОТАРИ ИНТЕРНЕТЪНЪЛ

Универсалната пластмасова членска карта удостоверява вашата самоличност и принадлежност към Ротари общността. Тя подкрепя и призова на РИ за „насърчаване единството сред Ротари клубове“. Дизайнът е на Ротари Интернетънъл и е унифициран, валиден в цял свят. Картите са изготвени по стандарт ISO с размера и дебелината на кредитна карта. „Всички ротарианци са длъжни да представят тази карта при посещение на чужд клуб“ (РИ). Това е нашият паспорт за посещение на Ротари клубове по света!

Характерно за картата е наличието на идентификационен номер.

Всеки ротарианец има уникален членски номер в базата данни на РИ. Ако сте клубен секретар, помолете RIBI за личен идентификационен номер, за да се регистрирате в уебсайта на Ротари www.rotary.org, на който периодично трябва да актуализирате цялата информация за клубните членове. Влезте в менюто Member Access („Достъп до членовете“), на синята лента горе вдясно. Така ще получите го-

стъп до идентификационните номера на Вашите клубни членове.

Цената на картата е 2,50 лв. Картите се издават за всяка ротарианска година, т.е. настоящите са валидни до 30.06.2008 г.

Къде да направите заявка за членски карти: Агенция „Бизнес“ АД, притежател на лиценз от РИ, административен секретар: Димитрина Вакрилова, тел. 032/628 770

E-mail: abn@rotary.bg

ПРЕЗЕНТАЦИЯ В СПИСАНИЕ РОТАРИ В БЪЛГАРИЯ

Приятелите ротарианци, дойде време да разкажете повече за себе си. Списание „Ротари в България“ открива специална рубрика Моят Ротари клуб.

За да се включите в нея, моля отговорете на приложените въпроси. Редът на публикациите ще зависи от реда на постъпване на файловете в редакционната поща:

spisanie@rotary.bg

ВЪПРОСНИК: Моят Ротари клуб

Име на клуба, настоящ президент и секретар

Кога е създаден? Кои са инициаторите?

Кога и къде се провеждат срещите на клуба?

Има ли към клуба Ротаракт и Интеракт?

Има ли клуба сайт?

С кои членове клубът се гордее?

Има ли носители на знака „Пол Харис Фелоу“?

Побратимен ли е с Ротари клуб в чужбина?

Какви проекти е реализирал клубът до момента?

КЛУБНИ ЗВЕЗДНИ МИГОВЕ + СНИМКИ

Разкажете интересна случка, свързана с ротарианските ценности и идеята за служба.

Какви чествания предстоят?

Какви бъдещи проекти разработвате?

На кой друг въпрос бихте искали да отговорите?

СВЕТЛИНИ! КАМЕРА! СНИМАМЕ!

Виждате звездите!

Споделете светлините на рампата с вашите приятели ротарианци
в световната столица на забавлението!

Елате и се вдъхнете от гост-лекторите и ротарианците,
които искат да споделят своите идеи, проекти и опит
по време на пленарните заседания и в групите
за дискусии на Деветдесет и деветият поред

КОНГРЕС НА РОТАРИ ИНТЕРНЕТЪНЪЛ В ЛОС АНЖЕЛИС – КАЛИФОРНИЯ

15-18 юни 2008

Информация и заявки на
www.rotary.org

